

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

77. Vtrum Sacerdos, qui diebus Dominicis, vel aliis Festis duplicibus celebret aliam Missam votivam, v. g. vel de Requiem, &c. peccet mortaliter? Ex p. 2. tr. 14. Res. 30. ibid.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76405](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76405)

Atque de SS. Euchar. Sacr. Res. LXXVI. &c. 41

nica Resurrectionis, non mihi placet; nam esset confundere Missas inter se, & Missa Sabbati Sancti ex institutione non haberet introitum.

RESOL. LXXVI.

An licitum sit Regularibus in Festis duplicibus dicere Missas votivas cum Gloria in excelsis Deo? Et an sit licitum Regularibus in Festis duplicibus Missas votivas Spiritus Sancti, B. Virginis Marie, vel Defunctorum celebrare? Ex p. 11. tr. 2. & Misc. 2. Resol. 3.

§. 1. **A**firmatiue respondet Brunus de priuil. Regul. part. 2. tract. 8. cap. 1. prop. 4. vbi sic ait, Regularibus licitum est in festis duplicibus Missas votivas Spiritus Sancti, Virginis Marie, vel Defunctorum pro libito celebrare, & in eisdem, ac aliis omnibus votiuis canticum Angelorum, seu Gloria in excelsis Deo, & etiam pro libito dicere. Duas habet partes hæc propositio: Prima priuilegium non est, sed commune ius, quo non solum Regulares, verum etiam sæculares vti possunt in Missis priuatis, vt tenent Suarez de Eucharist. disp. 83. sect. 3. & disp. 88. sect. 3. conclus. 1. maxime in §. in quo est. Portell. in addit. verb. Missa §. 8. & alij: Et probatur, quia alia ratio est de obligatione Sacerdotis, vt confirmetur festo illius diei in recitando diuino Officio; alia vero vt confirmetur in dicenda Missa cum Rubricis Missalis. Hæ enim Rubricæ iuxta Doctores minus obligant, quam alia, non enim est præceptum de Missa, aut tali Missa dicenda, sicut est de Officio dicendo. Dixi priuatis, quia aliter in solemnibus asserendum iuxta cap. Quidam, & cap. Creatura, de celebrat. Miss. de quibus, & aliis vide citatum Suarez. Secunda autem pars propositionis probatur ex concessione Alexandri IV. facta Minoribus, vt in Missis votiuis Spiritus sancti, & Virginis Marie, & Gloria in excelsis Deo, necnon sequentiæ competentes tam in solemnitatibus cantate, quam dicere possint in priuatis, non obstanti statuto generali, videlicet Capite Concilium, extra de celebratione Missarum, in quo Pontifex Innocentius III. statuit, vt in Missis commemorationis, seu votiuis licet dicatur propria præfatio, non tamen Hymnus Angelicus, seu Gloria in excelsis, vt inter commemorationem, & solemnitatem differentia ostendatur. Verum cum hæc concessio non extendatur nisi ad votiuas de Spiritu sancto, & de Virgine Maria, alia concessio Sixti IV. adducenda est, quæ refertur à Roder. tom. 1. 99. Regul. q. 43. art. 1. his verbis: Concessit Fratribus Minoribus de Observantia, vt possint dicere in omnibus Missis votiuis Gloria in excelsis Deo. Ita Brunus. Sed displicet mihi id quod asserit Brunus absolute licitum esse in festis duplicibus dicere Missas votiuas; nam hoc est illicitum, & ex Rubricis saltem venialiter peccaret; licet aliqui asserant mortaliter; & sic docet ipsemet Suarez ab ipso adductus; Et ideo me citato Dicastillus de Sacrament. tom. 1. tract. 5. disp. 4. dub. 14. n. 273. sic asserit: Statuendum secundò, Quosdam putare per se loquendo non esse licitum, Missam aliam celebrari ab eo, qui pro arbitrio suo potest dicere, & omittit Missam absque obligatione; nam sicut liberum est Missam dicere & omittit, ita etiam aliam celebrare. Quæ doctrina verissima est, si de obligatione sub mortali agamus; neque enim videtur sub mortali latum præceptum dicendi Missam de Feria, aut de

Sancto, ita Suarius disp. 83. sect. 3. Reginald. lib. 26. num. 208. Syluester verbo Missa. Henriquez lib. 9. cap. 23. n. 5. in Commentario lit. H. vbi plures alios refert, inter quos Sorum, & Medianam, quibus adde Dianam cum multis aliis, quos refert 2. part. tract. 14. ref. 30. 31. & 32. & 4. part. tract. 4. Miscell. resol. 39. vbi docet id esse reprehensibile, & asserit aliquos, qui putant esse mortale contra nonnullos alios, Azor, etiam loco cit. dicit esse dubiam quæstionem, quando sit sine aliqua rationabili causa, & probabilius putat esse peccatum mortale. Vnde vt minimum concederet esse veniale. Hæc Dicastillus. Caueant ergo Sacerdotes præsertim sæculares, imò & Regulares ex doctrina Patris Bruni in festis duplicibus Missas dicere, quia etiam Regulares de hoc non habent priuilegium, & vi Rubricarum saltem qui vtuntur Missali Romano, tenentur sub peccato veniali in festo duplici, & in Dominicis Missas votiuas non celebrare; ergo, &c.

Prima, & tertia Res. citata in hoc textu nunc hanc sequitur, alia vero duæ hic sunt supra Resol. 67. & 70.

Sup. hoc præ Regularibus lege vers. à not. primæ huius Res.

RESOL. LXXVII.

Utrum Sacerdos, qui in diebus Dominicis, vel in aliis festis duplicibus celebrat aliam Missam votiuam v. g. vel de Requite, &c. peccet mortaliter? Ex part. 2. tr. 14. Res. 30.

§. 1. **R**espondeo negatiue. Ita Miranda in Manuali Pralat. tom. 1. q. 41. art. 21. concl. 3. Suarez in 3. p. tom. 3. disp. 83. sect. 3. concl. 1. Zanardus in direct. Theol. part. 1. de sacram. Euchar. c. 12. q. 14. Hier. Llamas part. 3. Methodi, cap. 5. §. 14. & alij; quicquid in contrarium asserat Barthol. ab Angelis in exam. confessional. §. 466. & Angelus ver. Missa, n. 33. Ratio est, quia sicut Sacerdos potest liberè dicere, vel non celebrare Missam, ita etiam & aliam celebrare, & in rigore præceptum dicendi Missam v. g. de Sancto, de feria, &c. non videtur latum sub onere peccati mortalis nisi aliud circumstantiæ suadeant, & scandalum adsit, & ideo cum Villalobos in summ. p. 1. tractat. 8. disp. 31. num. 5. non damnarem reum peccati mortalis, Sacerdotem illum, qui in diebus festiuis Apostolorum Virginis, & Domini nostri, diceret aliam Missam.

Sup. hoc lege doctrinæ Res. præteritæ, signanter ad medium, à vers. Sed displicet. & in to. 4. tr. 1. Res. 41. §. vi. post mediū: vers. vbi docet.

RESOL. LXXVIII.

An Sacerdos obligatus dicere Missas D. Gregorii tenetur illas dicere sine interruptione, & omnes de Requite? Ex p. 2. tr. 14. Res. 32.

§. 1. **R**espondeo negatiue, & præter DD. quos citat, & sequitur Bonacina de Sacrament. disp. 4. quest. vlt. punct. 7. §. 3. n. 6. & 7. tenet hanc sententiam Homobonus de Bonis in examine Eccl. p. 1. tract. 4. cap. 14. q. 127. Quod non teneatur dicere Missas de Requite, patet ex dictis superiori resolutione. Quod vero possit illas cum interruptione celebrare, patet. Nam Missarum obligationes, licet ad locum relate interruptionem non admittant, tamen ad Sacerdotis personam relate ciuili modo, & moraliter intelliguntur, vt salua honestate, ac deuotione Sacerdotis quantum fieri potest, magis continuè celebrentur. Vide etiam Beiam p. 1. cas. 24. Sed post hæc scripta inueni Gauntium in comment. ad Rubric. Missal. tom. 1. p. 1. tit. 5. lit. D. contrarium docere, nempe valere quidem supradictas Missas si discontinuantur, sed non vt eas quas instituit S. Gregorius: sed tunc